

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Høns-Grethes Familie

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr05val-shoot-idm139748572699696/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Træer og Buske; Skarntyde og Neide tog til i Væxt og Kræfter. »Blodbøgene var overgroet og i Skygge, dens Blade vare nu grønne som de andre, almindelige Træers, det var forbi med dens Herlighed. Raager, Krager og Alliker fløi, en mylrende 5 Mængde, her over de høje Kastanietræer, der var et Skraal og en Skrigen, som havde de vigtigt Nyt at fortælle hverandre: Nu var hun her igjen, den Smaa, som havde ladet stjæle deres Æg og Unger; Tyven selv, som hentede dem, klattede ude paa bladløst Træ, sad i den høje Mast og fik sine gode Slag af Tam- 10 pen naar han ikke skikkede sig. —

Det fortalte Altsammen i vor Tid *Døggen*; han havde samlet [21] og sat det sammen af Bøger og Optegnelser; det laas med meget Mere skrevet og gjemt i Bordskuffen.

»Op og ned er Verdens Gang!« sagde han, »det er underligt 15 at høre!« — Og vi ville høre hvorledes det gik *Marie Grubbe*, derfor glemme vi dog ikke *Høns-Grethe*, hun sidder i sit stedselige Hønsheus i vor Tid, *Marie Grubbe* sad i sin Tid, men ikke med det Sind som gamle *Høns-Grethe*.

Vinteren gik, Foraaret og Sommeren gik, saa kom igjen den 20 blæsende Efteraarstid med de vaade kolde Havgusser. Det var et eensomt Liv, et kjedsommeligt Liv der paa Gaarden.

Saa tog *Marie Grubbe* sin Bøsse og gik ud i Lyngheden, skød 25 Harer og Ræve, skød hvad Fugle hun kunde træffe. Derude mødte hun mere end een Gang den adelige Herre *Palle Dyre* fra *Nørrebæk*, han gik ogsaa med sin Bøsse og sine Hunde. Han var stor og stærk, det praledes han af naar de talte sammen. Han turde have maalt sig med den salige Hr. *Brockenhaus* til *Egeskov* i *Fyen*, om hvis Styrke der endnu gik Ry. — *Palle Dyre* 30 havde, efter hans Exempel, ladet ophænge i sin Port en Jernlænke med et Jægerhorn, og naar han red hjem, greb han om Lænken, løftede sig med Hesten fra Jorden og blæste i Hornet. —

»Kom selv at see det, Fru *Marie!*« sagde han. »Der er friskt Veir-Drag paa *Nørrebæk!*« —

Naar hun kom paa hans Gaard staaer ikke opskrevet, men 35 paa Lysestagerne i *Nørrebæk-Kirke* var at læse, at de vare givne af *Palle Dyre* og *Marie Grubbe* paa *Nørrebæk Hovedgaard*. —

Krop og Kræfter havde *Palle Dyre*; han drak som en Svamp, [22] han var som en Tøndes der ikke kunde fylde; han snorkede som en heel Svinestald; røg og opstunstat saae han ud.

»Svinepolidsk og drillevern er han!« sagde Fru *Palle Dyre*, 40 *Grubbes* Datter. Snart var hun kjed af det Liv, men derved blev det dog ikke bedre.

6 hverandre] hinanden r.